

متن پرسش

سلام خدمت استاد گرامی دو سوال از محضر تان دارم در زمان مجردی تقیدات جدی داشتیم دنبال وظیفه می گشتم سعی می کردم هر حرفی نزنم تا چیزی را نیازندارم تهیه نکنم در برخورد با دیگرانی که به نحوی آزارم می دادند رفتاری متفاوت داشته باشم یا اینکه سکوت می کردم از کسی گله نکنم اما بعد از ازدواج اخلاق همسرم به نحوی است که مدام از دیگران گله می کند و از من می خواهد در مقابل کوتاهی های دیگران ساکت ننشینم و گله کنم و مثل خودشان رفتار کنم در غیر اینصورت او را دوست ندارم و با رفتارم او را تحقیر کرده ام از طرف دیگر حاصل ازدواج قبلی او دختری بسیار لجوج است که هیچ گاه جواب بله در دهانش نیست و در مواقع حساس پدرش شیطنت های او را تحویل می گیرد و باعث عصبانیت شدید من و حتی پرخاشگری من به دخترش می شود عمدتاً روز و شب ما به کل کل کردن می گذرد و از معانی بلندی که در مجردی دنبالش بودم خبری نیست از این وضع خیلی ناراحتم اما نمی توانم از پس عصبانیت هایم برایم و جلو فکر منفی و پرخاشگریم را بگیرم اطلاعاتم در این زمینه کم نیست در عمل مشکل دارم لطفا راهنماییم کنید چه کنم از وضع خودم نگرانم و از آخرتم می ترسم کمکم کنید ۲ همسرم در یکی از ادارات حساس شهر مشغول به کار است کاری بسیار سنگین که خیلی از او نیرو می گیرد وقت اداری و غیر اداری نمی شناسد خودم به اهمیت کارش واقفم اما چیزی که مرا رنج می دهد غفلت ایشان از وظایف همسریش در قبال من است ایشان در گیری فکری زیاد دارد من فکرم خیلی در گیر نیست به همین خاطر مدام درگیرم و مایه عصبی شدنم است چرا که ریاضت کشیدنم برای دوره مجردی بود قرار نیست در زندگی زناشویی هم ریاضت بکشم اگر قرار بود مثل مجردیم باشد که ازدواج نمی کردم این همه عوامل عدم تمرکز برای خودم درست کنم در مجردی می گفتم مجردم حالا چه / نمی دانم چگونه با او صحبت کنم که حمل به بی حیای نکند به شیوه های مختلف با ایشان صحبت کرده ام اما گویا فراموش می کند خودم می فهمم خیلی از عصبانیت هایم از این قضیه نشئت می گیرد اما نمی دانم چه کنم بچه داری و مسولیت های که بر دوشم است اجازه نمی دهد پیوسته کتاب بخونم و تمرکز کنم وسط مطالعه دائماً از پیش می آید و غفلت دوباره سراغم می آید لطفاً مرا راهنمایی کنید ایمانم ذره ذره آب می شود و من روز به روز عاجز تر می شوم از مقاومت کمکم کنید اسمم مستعار است مرا ببخشید

متن پاسخ

باسمه تعالی، سلام علیکم: در عین آن که از طریق روایات ائمه «علیهم السلام» به خصوص از طریق کتاب

«شرح حدیث جنود عقل و جهل» از امام خمینی «رضوان‌الهدعلیه» برای همسران روشن کنید که با عدم انتظار از بقیه گله‌مندی از دیگران که موجب خطورات منفی در قلب می‌شود را رها کنند. مسئولیت خودتان نسبت به دختر همسران را محدود کنید و انتظارات زیادی از دختری که بالاخره احساس بی‌مادری می‌کند نداشته باشید، خطاهایش را خیلی به رخ نکشید و با او بیشتر مهربانی کنید تا انتقاد. با نشان دادن زیبایی‌های خود به همسران و لباس مناسب و آرایش مناسب ارتباط را جذاب کنید، مگر بنا است زن در مورد شوهرش هم حیا داشته باشد؟ موفق باشید